

Da bi se Islam mogao održati i učvrstiti na tlu kršćanske Evrope, potrebna je savršena organizacija i zajednička saradnja ilimje i inteligencije. Potrebno je, kad su zajednički vjerom vezani, da imadu i isti cilj, iste ideale i ista sretatva u borbi za samoodržanje. Trebali bi zajednički kao braćo, ruku pod ruku, jedan s svakom drugi u fusu da pođu u narod, da ga kulturno i ekonomski podižu, vjerski prosvjetuju i socijalno organizuju.

Međutim, mnogi u redovima suradnika
ovako ne rezuju, nego u svojim drugima
milijentima i na pogrebnost put. Može on
misle da na ovakav način služe Islamu
i svim svojim posiva (7). Ali ja mogu glazno
i bismo da doživim evina onima, koji
nazivaju drugo stavoviste od onog kojeg
nam malo prije navođe, da ne služe Islamu,
nego svojim ličnim interesima i posjeduju
nasadak Islama, govori evinim drugima
podošlo mišljenje muslimana, koji su nama
u ovom pogrebu, u atelje i beavjeve. Mi
služimo mođu, da je evi i servisi al-
mođu izmisliti, ili mođu, da ja nazivam
neprijatelj stav prema našoj vjedi, ali
kad nam innesim činjenice, je više vidjeti
da je rečeno evi u dobri namjeri i je čete
evakalo solidaritati sa mnem u milje-
stvu.

Evo jednog primjera između mnogih drugih slučajeva sličnih ili možda i gorih. Jedan moj prijatelj sa osam razreda šeriatske gimnazije tražio je intervenciju kod jednog člana Ulema-medžlisa na postavljanje muslimanom ili pak vjeroučiteljem na nekoj narodnoj osnovnoj školi u Sarajevu. Naravno ovaj mu je običao svezano pomoći. Moj prijatelj uzdajući se u ovu visokog službenika islamske vjerske zajednice, te u saraj, koji ne smije poraći ono što obća, bio je spokojan i u radi je čekao kad će jednoga

Dani su prolazili a o namještaju ni ha-bera. Moj prijatelj, budući je jako siromašan, potpuno se od znanca do znanca moleći potpora, a stalno vjerovao u maču da će jednoga dana biti koliko-toliko materijalno osigurana, razmišljao se kod mi dajući obeća- no namještaje. Pošto se to saznalo udaljilo, mislio je da nema upravljanj mjesta, te se i- lina mis pomislo. No, šta se desilo? Moj pri- jatelj je izmisliti od odvika, koji je (kao što sam rekao) stupio u vezu sa svojim prijatel- jima. U ovom slučaju, on je bio u vezi sa svojim prijateljem Ulema-medilom, da svakog neposred- njavu za mašina odnove vjerodostojne u- liti u tome što nema upravljanj mjesta, nego u tome. Moji prijatelj ima duga so-

tuše, koje su po mišljenju gospodina zaruk-
tuše, zabranjene nositi muslimanu i kao ta-
kav one ne može biti zapolen u službi
Islama. Zaista čudno razmišljanje. Ja doista
poznajem Islam, ali nigdje nisam vidio ili
čuo predičto da on svojim pristalicama za-
branjuje nošenje solufe. Islam imao obiljež-
nih stvari da e njima raspravlja, a ne bih
da nekome brijе ili gađ solufe. Na kancu
Islam je vjera savremena, koja ništa ne pre-
dviđa, razumije se ako se to ne koel sa njego-
vim nacelima, a što se pak tiče mode, u
ojm ima prednost nad svim vjerama.

To je jedan. Drugo mnogo valjda je go-
 spodin i milštenje (ina me) prijatelj i sa-
 gospodin sarkulizama. Da bi i to saznanj, i
 vam doštevno iznjetji njegove riječi, ko-
 je mi je prije dva dana rekao: "Da se ne
 stidim gospodina hafiz Muhammed ef. Pa-
 ticia, nego gospodina Muhammed ef. Paticia,
 koji je, kao i ja, musliman, ali, sad bih ja
 zaključio kašir i okrenao leđa islamu. Ne za-
 ču, stidim se njegovih očajničkih riječi, koje
 mi u orek udaljuje o izvješteno islamu.
 Gajim nadu da će u redove oduševljenja
 islamskih faktora doći ljudi, koji će islamu
 dati pravi izgled, a odbačiti iz njega ono,
 što su mi sami fanatiki nekada pripisili. Je-
 li to moguće? Ne moguće, ali, moguće je
 gošiti? Šta znače za islam ozvalci lažnih
 gošiti? Da li se na ovaj način laži islamu li-
 pravo islamu? Da li ima pravo gospodin
 sarkulizma ili kogod drugi?

Da bi moja prvobitna opažanja potkrije-
pio što jačim činjenicama, iznijeu još sa-
mo jedan primjer.

Uzao namirniku da prisustvujem jednoj velikoj islamskoj manifestaciji u Bosanskoj Krajini – otvorenju džamije ... Kao i obično, u džamiji su bili prisutni i muslimani i kršćani. U ulazima i Ulema-madžlisa, kao i u drugim prostorima, bili su i muslimani i kršćani, ali verniji slušatelji. Tada bjevke, u mjesta svetovnosti, došlo je u otisao, a da nije niti jedne riječi progovorio o muslimanima prilikama tog kraja, ni sa džematskim imenom, ni kamoli sa džematskim imenom. Progovorio je o narodnom tek nekakim riječi pred nasom, ali to nije bilo ništa drugo nego da se u džamiji je drži jedan razmišljati, koji nije ostavio Bog zna kakvih podneta. Zatim, po programu, pred džamijom je trebao da podrži govore jedne srednjoškolske, inače sin tog kraja, a čuše šta je na to rekao gospođa suradnici, nista manje nego, da jedna srednjoškolska nije dostojna, da je jedna srednjoškolska, kamoli da podrži govore, kamoli da podrži govore.

O, uzvišena vjero islamačka, vjero naših
pradjedaka, ho te zastupam! Nitko, samo ti to

ona sveta načela: »Uti od beške do grobe!« — »Traži nauke makar bilo i u Kini!«
Zar ovo vodi prosvjeti i nauci, zar ovo služi na čast Islamu.

Braće muslimani! Hoćete li i pored ovih činjenica reći, da se omladina svojevoljno udaljila od Islama? Kad god svjemo i svoje-glave razmišljati, doći će do zaključka, da je pravda na našoj strani.

Pored svih vrlova, koje se omladini na-
nose, ona ipak na stvar ne gleda savše
tragično. I omladini pojedini i iznimke
izumiju se kao tipični prestativaci i ti-
pizam se din vladina nepravda. Nemo tvrditi,
da među omladinu nema tipova, ali po-
javljaju, da su sa svojom iznimke, na temelju
svoje ličnosti, i u životu, i u stvarima, i u
svj. takvi. Neka gospoda vjerni prestativci
razuđu dublje među omladinu, neka među
njom vjerni dajaju, ba se tek onda imati
pravda da omladine. Vile raz, jer je deset
desetina svraba od rada, a tek jedna des-
etina od ihadeta. Omladine je sižona dobru,
samo joj treba dobru vođa, ne ba uspjehom
pustekijon, nego sa plemenitijm srecem,
dobrom duhom, čvrstom voljom i rukom, i
omladine će sa najvećom ljubavju izotvati
se za Isam i sve za njegov napredak uo-

Ovo što sam napisao, sve je u najboljoj namjeri. Ako ima kogod da se interesuje, za ovu stvar, neobično ću mu zahvaliti, ako me kroz stupce »Islamskog Glasne« upotpuni ili eventualno ispravi, ako sam gdje pogriješio.

Sarajevo, 18. XI. 1935.

[illegible]

Dnevnice ovrhovoditelja. Riješenjem ministra finansija odobreno je da se privremenim poreznim ovrhovoditeljima kada vrše ovrhu naplatu poreza izvan sjedišta porezne uprave, ima u ime putnih troškova priznati i isplaćivati sado dnevnica od 20 dinara na teret prihoda iz ovršnih troškova i prodaje službenih formulara. Naknada u ime kilometrine se ukida.

PODRUŽNICA KOZARSKIH RAD.

U BIA U BOS. KRUPI.
 Na Bos. Krupi je održana skupština kožarsko-prerađivačkih radnika, na kojoj je osnovana podružnica radnika ove struke. Kao delegat iz Banje Luke bio je g. Mehmed Subašić, koji je u kratkom govoru izložio stanje kožarskih radnika i naglasio da je potrebno da se organizuju. Pročitana su i jednoglasno usvojena pravila društva pa se prešlo na izbor uprave. Za predsjednika je izabran g. Muharemu Terzić za potpredsjednika g. Mujo Kafić za sekretara g. Jusuf Redić a za blagajnika Živko Radić sa čim nekoliko članova uruče.

PROSLAVA LEJLEI MIRADŽA U
BILEĆI.

Na 24. oktobra ov. god. i u Bileću su muslimani proslavili »Lejle Miradž« na dostojan način.

Toga dana u 3 sata poslije podne, ova je svečanost objavljena s pucanjem prangija, učenjem prigodnih salavata i ilahija na minarete.

izna. Iza tđidne namaza u Gradskeoj džamiji, koja je bila dupkom puna muslimana, prošlo je prigodno šere muezin Gradske džamije g. Murat Merdan, a za tim su školska djeca ušla salavati i lahije. Poslije toga je džemataki imam Čamil ef. Arnautović održao predavanje o značaju «Lejle Miradisa, a iza toga je govorio o zaslugama i vakufima merhum Gazi Husrevbega, kao najvećeg vakifa i dobrotvora bos. herc. muslimana, naglasivši, da je ovo dan, kulturna manifestacija naš muslimana.

Iza predavanja djeca Građanske škole su proučila »Jasni šerife za dušu merhum Gazii Husrevbega.

renočište »Kolobara«

Preporuča se gospodi iz provincije,
koji dolaze u Sarajevo. Sobe udobne,
cijene umjerene.

Širite »ISLAMSKI GLAS«!

PODLISTAK:

Kur'an

Nastavak.)

Nedostizli svoje najvećje
najveće Božje knjige, očitue se u toj
savršenoj duhovnosti, koja je izmije-
nila oblik čitavog ovog svijeta i om-
ogućila da se u njemu ostvari ono što
je ljudi da postanu zarcipnici Božji na
Njegovu zemlji i gospodari zemlje.
Ovaj veliki kuranski duh omogući-
o je tom malom broju ljudi da sataču i
ostvare ono što je bilo u njihovom
veliki kuranski duh podvrgno je njih-
ovoj vlasti prijatelja i najmoćnijih
svjetskih država stoga svijeta i do-
do neznatne i do tog doba preterne
moći. To je u ovom svijetu, gdje su
da najmoćnijih careva i kraljeva,
koji su ljudima vladali i čitavim sv-
jetom drmal. Od njih je napravio i
bracudane, neposrednih i neposred-
nih. To je u ovom svijetu, gdje su
kratkim broju godina, koje se mogu
na prste izbrojiti. Kur'an kaže: "U-
dahnijue (Bog) duh od svog diča
i duha, svojim robovima, kojima
dane hoće."

Bez sumnje je Kur'an rječit i pred njegovom rječitosti su zaničljivi i najveći i najbolji govornici. Tome su se divili i najveći pjesnici i naučnici. Kur'an nepotom zapanjen ostajan. Kur'an sadrži izreke nedostižive i vrhunavne mudrosti i filozofije, njegovi zakonski propisi i norme frapiraju, prirodni zakoni koji se u njemu ističu magično djeluju. To je jedna istina koja je utvrđena tako čvrstim i jakim dokazima, koje nije niko u stanju pobiti. Kur'an osvaja svakog i traži od njega, da sve njegove nauke, odredbe i zapovijedi je-

pita i o njima se potpuno uvjeri. Kur'an ne pušta iz vida ni najajtnijih ni najkrupnijih pitanja, o svima raspravlja ubjedljivo i njegova su izlaganja nepobitna. Kur'an sa svojim propisima upućuje na pravu i istinsku stazu, on je sa svojim odredbama prava milost ljudima. Njegove pouke unose svjetlo u dušu čovjekovu, liječe je i spasavaju.

Ovo sujevsko kuransko svojstvo, koja djeluju na razum, osjećaje i sklonosti ljudske. Uva kuranska svojstva čvrsto i jako djeluju na dušnog je nego što se može djelovati i napraku sila najvećeg silnika na lijele najvećeg bijednika sputana sa najsišnjim kovima. To kuransko djelovanje je najviše na dušu, a ne na protitež je činjenje, što je Kur'an "Duh lijele Božjeg, koji dopire i u najokrovitije kutije ljudske dže gdje nisu u stunu da prođu zrake najdivnijeg ljudskog govora, mudrosti i samnjanja. Dopire svještina i istinitost njegovih značenja i onamo, kud misao i mašta ljudska nisu u stunu da dopru. Ovo silinu njegovog uticaja na dušu, da zamisli ti najbujnije njeni kva, mizma

Ova duhovna snaga Kur'ana prodire u najkrajnje zakutke; i vlada svima osjećajima, pobuđuje i raspiruje najavasnije ljudske akčnosti, obnavlja čitavo ljudsko biće i metamorfizira ga. Daje svemu novi oblik i u sve unosi novi život. Pogledajmo samo šta je taj kuranaki duh učinio sa Arapima. Prije njegova dolaska su oni hiljade godina čamili u jednom nepokretnom stanju ne pokazujući ni kakve naročite životne energije, a ni sposobnosti. Kur'an ih je nadahnuk svojim visokim duhom pomoću kojeg su se oni uzdizali donositi i zavoditi

svoje gospodstvo, rušeći tiraniju i nečovječnost. Taj čovječni postupak, koji je svima donosio pravdu, jednakost, bratstvo i slobodu doveo je u krilo njihovo zemlje krajnjeg istoka i krajnjeg zapada staroga svijeta.

Može li biti večje dokaza od ovoga kako je duh kurakski preporodio i oživio nekog mrtvi naroda? To je do jučer bilo nepojmljivo. Danas, kada se u našim vezalima na političke ni narode, a ni vjerske vjere. Živio je u nepodnošljivoj divljini krajevima daleko od kakvog pravnog poretka i kakvih velikih ciljeva. Njihov pokret je počeo nekako slučajno, ali se uskoro razvio u političku partiju, koja, kao da se među njima pojavio. Oni su nosili plemenitost, vrline i čovječnost diljem otvorenih svijeta, koji bi-jaše sav uznemiren od teških državnih previranja. Zbog toga, može biti važno, da se u to vrijeme pojavio i Kur'an, knjiga, kod ovih teških prilika u svijetu koje su tada vladale i koje je Kur'an svugdje uspio srediti i harmonizirati kudgod je zapao. Siroči, koji su bili ućinuti već utlakom i dojaram, su dvojake, oboje su imali svoju vjeru, a ga je Kur'an svojom pojavom u ljudskom društvu javio. On je jedna od najubjedljivijih strana koja nam je jasno i lako kaže da je Kur'an "Duh

U Kur'anu se ističe rješitost, ljepota, mudrost i blagovjernost. To suvremeni naučnici i duhovnosti Kur'ana, koji shvaćaju samo jednu jeziku sposobni da prođu u ljepotu jezika i njegova stila. Ali ako pogledamo dijete ili običnog prostog čovjeka vidićemo i kod njih da Kur'an proizvodi naročiti dojam utisak, pa makar se Kur'an i ne učio lijepim glasom. I oni su u stanju da shvate i razlikuju kuranek stil od nekuranekog.

Ova duhovnost Kur'ana se ukazuje i onome ko poznaje njegov rječnik i ko ga ne poznaje. Ukazivanje kuranske duhovnosti onome ko poznaje kuranski jezik je jasna stvar i ne treba je ni objašnjavati, ali kuranska duhovnost se ukazuje neaparu po posljedica i utjecajima koje je Kur'an u razliku čovječanstva primio.

Arap, koji je do jučer bio pastir i trgovac bez ikakve prošlosti i ne naučen da poštuje zakone, da ih od drugih ljudi nauči, dakle je danas da vodi vojsku, da stupa u borbu sa oružanim neprijateljem, da se bori za najboljih vojskovođa, glazni i za vođe pobijeđenog naroda koga je pokorio ili pravije oslobodio, voden kranskim duhom zaštitava ga i čuvu mu vjeru, imetak i život. Prema tome ne mijenja se ništa u njegovom životu, ali pravdom i namolito od njegovih vlastitih voda i gospodara. Njegova je vlast pravdom i čovječnija od njegove narodne vlasti. Arapi među njih nisu pravdom i dobrotu, ali su im, kao i svim ljudima, potrebni kod kuće, promatrajući ovu stvar koja zadivljuje, a da ne dođe do zabluda, da su Arapi sa Kur'anom iste kao jedan vodi vodi, koga nisa imale ranije i koji je uzdigao njihove duge i njihove vrline, i njihove vrline i moralne vrline i kreposti. Dakle se to spoznaje, da je taj Prelod moći izvesti samo veliki i kranski duh. Nara svjedoke činjenice. Ko se plati i bolao tih nesekadnih divljaka, koji su se razlikovali od drugih naroda, ali nepravde, a postali su učitelji kulturnih i provjerenih naroda. Isti su oni sa razjarsjenim molstima i oslobađina oni, kojim su nastajali i razlikovali se od drugih naroda, ali nepravde, a postali su učitelji kulturnih i provjerenih naroda. Isti su oni sa razjarsjenim molstima i oslobađina oni, kojim su nastajali i razlikovali se od drugih naroda, ali nepravde, a postali su učitelji kulturnih i provjerenih naroda.

Halifa Hazreti Ebu-Bekir

(Mastarak)

Halifa Poslanik je kao poglavica i stožićna nad pojedinih ograncima velikog plemena Benu-Temim postavio najuglednije ljude toga plemena. Među ovima su bili Zuberkan, Kajsibin-Asim, Vekibin-Malik i Malikibin-Nuvejre. Pošto je Halifa Poslanik preselio u vjerstnost neki su od ovih ostali preri i odati i pošli su Ebu-Bekiru zaostaviti neki su se iznevjerni i odmetnuli kao Malikibin-Nuvejre. Bilo ih je koji su krmzali i bili su neodlučni što da učine. Među njima su nastale razmirice i neizvjesnost. Dok su se oni tako pitali i prepirali bijaše se uputila u njihove krajnje Sedžaha kod Harisova iz Džezne. Ona je sa svojim ocom bila u plemenu Tagih, a inače je potjecala od Benu-Jerbu'a, jednog ogranka velikog plemena Temim. Ona se izdavala za proročicu, te je velik čužnik križana je plemena. Tagih počeo da je sluša. Ova je s njima krenula u namjeni da ratuje sa Ebu-Bekirum. Pošto se približila krajevima u kojima je obitavalo plemo Benu-Temim uputi jednu poslanicu Malikibin-Nuvejru i pozove ga da se izmiri i namjere njoj potpunoj. Malikibin-Nuvejre se s njom izmiri i sklopi ugovor, ali je odvratio od ratovanja sa Ebu-Bekirum. Nagovori je da stupi u borbu protiv nekih brastava plemena Temim koja su bila protiv njega. Zatim potvrdi po Vekibin-Maliku i Kajsibinu da ga isti način kao i Malikibin-Nuvejre, da s njom stupi u zajednički saradnju. On joj se također odazove. Tako se Veki, Malik i Sedžaha ujedinje u cilju, da čitavo plemo Temim spremno u borbu. Ali, ali našli su u smetnje među njima ograncima ovoga plemena i tako Sedžaha ne moge potpuno da uspije. Zato ostavi plemo Benu-Temim i zaputi se svojim prištamašima u Jemenu gdje se za lažnog polanika izdavao poznati lažnjak Muejsine. Pošto je Muejsine čuo, da ona dolazi, poplani se njemih brojnih prištamaš i s njom sklopi mir. U ovom času kad su oni tadili gdje da Halidibin-Velid dolazi sa svojom vojskom. Njegovne prištamaše se razbija i vraće se natrag u Džezru. Tada se pokaje i Malikibin-Nuvejre radi svojeg postupka a isto tako i ostali poglavice plemena Benu-Temim. Osim toga što su se pokajali pošalju i zakon Halidu i tako javno svoje pokajanje pokazuju. Međim tako zatada naredio ograncima plemena Temim Jerbu da se rasprši. Kad je Halid stigao u Bilah tamo nikoga ne nađe i pošalje čete u potjeru za njima. Dovedu mu Malika sa nekoliko ljudi iz Benu-Jerbu'a. Halid nađe ih za pohapse, a zatim da ih pošalji. Malik i oni, koji su bili s njim

budu pobijani. Neki vojvode, a među njima i Ebu-Zakariju, svjedoci su da su se oni svojevrijed predali i da su izan otšli. Pošto su oni pobijeni oni su smatrali da to nije u skladu sa upustima halifinim. Osim toga ovo je još više otežavalo položaj Halidov što se pronalazi vijest, da se Halid vjenčao sa Muejsinim udovicom.

Kad je Ebu-Bekir za to samao bio bio je jako loš, Hazreti Omer je prigovorio Halidu i rekao je: Halidova je sablja previse oštara i nasilna, a ako to što se govori nije istina, onda je on dužan da to pobije. Plemo Benu-Temim se ponovno čitavo povratu u Islam.

Isam se bolest Božijeg Poslanika pogoršala i saznao se za njegovu bolest, Muejsime počne pogovijediti svoje lažno poslanstvo i pozivati svijet da ga sluša. Njegov je zahtjev bio da polovica arapske zemlje pripadne Kurejševima, a polovica plemenu Benu-Hife. On je govorio da Kurejševci nisu pravedni. Ebu-Bekir pošalje Ikrimeta da ratuje protiv Benu-Hanife a za njih pođe i Surahib. Ebu-Bekir im naredi da se sastanu. Ikreme požuri ne bi li pobijedila savla njega savlada ali ga zaustavi. Kad je Ebu-Bekir za to samao naljuti se te Ikrimeta i Surahiba pošalje na drugu stranu, a izabere Halidibin-Velida pošto zavrsi borbu sa Malikom i naredi mu da ode u Jemenu. S njim je bila jedna vojnikinja iz Kise. Neki su govorili: Svjedoci tog proročice biljaka boraca, a većina je tih došla iz čistog plemenakih obzira i simpatija. Arapi se dijele u dva velika ogranka. Rebia i Mudar. Kurejševci su pripadali velikoj arapskoj grupi grani Mudara, a Benu-Hanife grani Kise. Neki su govorili: Svjedoci Muejsime je lažac, a Muhammed je istinit, ali nam je lažac Nebata mnogo miliji od istinitog koji propada Mudaru.

Pošto je Halid zavrsio misiju koja mu je bila povjerena u plemenu Benu-Temim krenu prema Jemenu. U plemenu Benu-Hanife je bilo veliko komešanje i uznemirnost i vodila se velika propaganda da se dade što ješći i jači otpor. Zamešala se žetotka i daga borba, u kojoj su muslimani pobijedili. Paraz bi bilo u prvom sukobu potpun, da nije bilo nekoliko agnih podstrekača, koji su ponovno vratili u borbu bore Benu-Hanife i njihovih saveznika. Ponovna borba nastane u kojoj bude lažni prorok Muejsime ubijen. Ubili su ga jedan Ensarija iz Medine i ubila rasprši Hanse, strica Božijeg Poslanika. Halid je sa plemenom Benu-Hanife, najopasnijim odmetnicima i protivnicima adolpio mir, te izaslje jednu njihovu deputaciju halifi Ebu-Bekiru koja mu

Za našu djecu

Pas i bubanj

Prisje se, kako je bio jedan pas, koji je vrlo odviše glas bubnja i kad god bi ga čuo negdje, odmah bi tamo odletio. Svijet je sa tim posom razne šale zbivao. Tako se jednom prilikom zdogovore neki ljudi iz dva susjedna sela, da najzanimje bubnju u svojim selima tako, da bi u jednom selu bubanj bio bubanj bubao, u drugom da tišti. Pas koji je vrlo čuo glas bubnja, poletio bi tako u jedno, sad u drugo selo, već prema tome, kada bi u kome selu čuo glas bubnja. To je potrajalo sve dotle, dok pas nije od gladi i umora padao i umro se. Iz ove priče se može naučiti to, da čovjek nikada u svome životu ne smije biti lakouman i lakomalen, te se podavati pohotama kolektivnih ljudi, jer u protivnom slušaju isti može biti kao prvta toga.

Čovjek i svinja

Jednput čovjek natovari na svoju tovarnu životinju ovce, kozu i svinju i zaputi se s njima u grad na ih proda. Ovca i koza su mirivali i nisu mučili i uzemirivali životinje. Svinja se stalno vrtala i nikako nije htjela da se umiri. Čovjek joj reče: Nevalja životinjo, gledaj ovce i kozu kako su mirne i ne udaraju, a ti se stalno vrti i okrećeš. — Na to mu svinja odgovori: Svak svoje zna. Ja samn da je ove staviti pošto je prodać rad i da ih donese i prodać. Svinja nesretna. Neman ni rana i ni njihica i meni ne preostaje ništa drugo pošto dođem u grad, nego da me odvedu u klonicu.

Pouka: Čovjek koji zapadne u pogreške i nevaljalnost može biti siguran da će ih dovesti do kraja. Nevalja i račun, i čija domaći i svoje posjede. Čovjek se mora čuvati da ne radi ružnih djela koja mu mogu samo štetu nanijeti.

Vuk

Vuk jednom ulovi divlju svinju. Noćni je vrijeme ga lar čuvati mu je. Na to vuk u sebi reče: Nije nikako čudo da i otkuma bude porobljen, jer nasilje za sobom nosi teške posljedice.

Pouka: Sve što se nasiljem i otomcem stee neće trajno u rukama to

izrazi ispred čitavog plemena odanost i vjernost islamskoj državi.

(Mastarac se.)

Učite djeco!

Učite djeco, ako želite Napredući, sreći i znanju ići.

Učite djeco, jer pravom cilju Nitko bez znanja ne može stići.

Učite djeco, jer Kur'an veli Da svako naušm i čititi treba.

Slušajte pismo te riječi mudre, Jer sad bez znanja nema ni hljeba.

Učite djeco, radite amjelo, Ne plašite se tegobe rada, Jer vi ste djeco, ako i majke I domovine jednina nada.

Učite djeco, jerbo nauka Danas ciljem svijeta vlada, Njenoj se slavi sad svatko klanja, Jer bez nje nema pravoga rada.

Učite djeco i svojim znanjem Pronosite alavu vjere Islama. Nek malo pero sad svijetom vlada, A neka mak spava u korama.

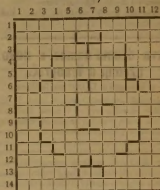
H. C.

Časopisi i publikacije

»Navi Bohare, izaslao je iz Štampe T. i S. dvobroj« Novog Behera sa sljedećim sadržajem: Čakiki A. Adil Pri razlozi u Islamu. Dr. Safefel Bagdadi: Omer Hafija, Sefer Dabli: Zrva solagina (pripovijest), Muhammed Hadidžib: Džana i povjesta iz narodne poezije Muslimana. Hussein Selid Ahmetov: Pod krahom kolačunah (eritica), Male priče i dosjetke od Antuna Rimčica,

ga naslikati ili otmice ostati, pa i ako uludo kod njega ostane on neće s tim sretni biti niti će uživati. Kaže se, da je oteo proklete, a naš pejsam-Ber Muhammeda alchihislan i kaže: Otklonio i nasiljem imetak streže, Bog će ga sa svega rasturiti i od njega neće nikakove koristi imati.

Skrizaljka

Vodotvorno: 1. Ime prve dčtanje u padnju, koji je Muhammed a. a sagradio. — 2. Grad na Eufratu — Prijelaz — Grada u Persiji. — 3. Aspekci srebrnih novca. Amalija. — 4. I. ova — Molima. (asapacki). — Mjere za povrijnu (u padnju). — 6. Piti-ka trčica — Navi materijala koji se lakako kila — Kinesko ime. — 6. On (nemacki) — Kuhnijeva stvar — sadaha (u padnju) — Zadanje i prodavanje srebro asakine. — 7. Tak-ka — Izdajani novtali sode (u padnju) — Uptima (samjenja) — Djeleja igračka. — 8. Svirle posao — dvadeset i prvo i prod- sadnje srove asakine — Kolna belost. — 9. Dva jedna konstanta — Muslimanimo m-ko ime — Fagla — Vagun. — 10. Pjesma u slavu Pejsambara — Jaskica (čakiki). Otklon: kinezi (a). — 11. Strane fene ime u padnju. — Misirare trave — Obrato: plati (islamski). — 12. Umjetna vrela — Polati. — 13. Kioči — Ako — Ba-ili. — 14. Jugoslavenske planine.

Uspravno: 1. Medina. — 2. S mukom izadi (islamski). — Dva latinska suglasnika — Nalje. — 3. Nalje. — 4. Veder (francuski), malo kako se ispravno — Prokop. — 4. Djanje (u jedini) — Jedan nasana — vasa. — 5. Izvistič (str. izraz) — Ime Muhammed a. a-ovog poslanika, koji je bio poslan abasinskom caru, da ga potvori u Islam. — 6. Privika Danava — Bogatstvo — Pod-ka — Dva drveja i prvo srebro — No-Prak. — 7. Polvoda — Ostrovo — Polna optica grabljivica (u padnju) — Divna. Dva jednaka suglasnika. — 8. Jedan od 14 st. sudija, koji su sudili Izraelcima poslije smrti Mura a. se. — Zestori. — 9. Kinesko ime — Silina baka i kistira, koja se upotrebljava za jernu oporokih cijevi. — Mo-šiki takt. — 10. Vifal — Očisti — Cetrina

Nikola Bozović: Gazi Husrevbegov spom na nasreda, Razim Filipović: Priznaka (drama u jednom činu). U ovom broju je lijepe zastupana lirika. Zgodna je stvar naslov od Adema Kapetanovića: Salovina i trulni og-aspodine; nadalje u ovom broju imaju djelo lijepe narodne pjesme. Nastavljen je i prijev romana S usana sa cara. Također u ovom broju nalazi se lijepe srednje dječji prilog. — Ovaj nad lijepe udrudvati porodični list najzgodnije preporučujemo našim muslimanskim porodicama kao zgodno i lijepe Mivo za porodični.

Svijest, početkom mjeseca oktobra izaslao je iz štampe omladinski literarni list »Svijest«.

Kao vjanski lista poljupise svjedoci omladine Muhammed Hadidžib, a suruđe ga Kazimir Grulich. U lista su zastupani i muslimanski omladinci.

Grada za povijest narodne poezije Muslimana je Boone u XVI. XVII. i XVIII. vijeku.

Ovu lijepe i atrudnu raspravu koja je izaslana u »Novog Behera« izaslao je svjedoci omladine Muhammed Hadidžib, a suruđe ga Kazimir Grulich. U lista su zastupani i muslimanski omladinci.

»Kihmet«, prvaka oktobra izaslao je iz štampe 6. broj Kihmetas, vjansko-mjesecne revije, koja uređuje i izaslje tudanski Hafija g. Ibrahim Hali Cokidi.

»Deca i roditelji«. Izaslao je iz štampe novembarski broj ovog (dječji) lista, koje uređuju Dr. Zilic i Marković i Dr. Milivoj Sarvan, dječji ljekar.

LISTAK

Momak i dvojka

Ja urani rano u nedilju Nebi li me kalva srića srlja. Ja ih srića, ja li košutka. Ne srića me jelen ni košuta. Već me srića kćerka dvojka. Na kapi joj dva zelena vinca. Ja joj iščem da mi jedan proda. Ona nada na njih ni gledati. Vranu vranca, uzeh oba vinca. Ljavu kune kienca dvojka: »Mlad junacde ne oženio se!« — »Ti si mlad i ja um kietu!« — »Mlad dvojka ti se ne udala, Dok ne rodi javor jabukama, Crmo trnje crvenim tršnjačama. Dok ne čula kako riba piva, Dok ne vidiš tri sunca na nebu.« Podranila kienca dvojka. Podranila tri jutra na vodu, Vjiglela je tri sunca na nebu, Naktio javor jabukama. Crmo trnje crvenim tršnjačama. Nek malo riba kako riba piva: I čula je, čula se dvojkolet. Od rahm. Tije Komici iz Bos. Otkote približio:

Muharem Kurtagić.

Oj djevojko, hamberjolo!

Oj djevojko, hamberjolo, Dragi ti se razbodio. Nek je vala, da j' i umro. Solufe ču navraniti. Sve tvoje momke primamiti,

I Aliju kumundžiju. Koji kuje tetrjeljke. I na ruku belenzuke I na čelo zlatno pero, I mendeke nasigruje. Namigruje priko kola. Piko kola na sokola. Na sokola laživoga. Rekao mi je tunja dati, Rekao dati, pa ne dade. Sutra fu ga lagom zvati. »Nisam tebi draga slago, I sinoć sam dolazio. Pod pendžerom posadio. Sve aske priborio.«

Od Katke Kiliči iz Grabovca kod Prijedora približio:

Muharem Kurtagić.

Dva jarana

Beg Eminu ne prodaji vina, Pogib tvoj vina sinoć kavga bila. Zbog te dva jarana mlada. Zlatu i zlatu i biseri Halim. Esad Hilmi tako progovara: »Hilmo brate, žao mi je na te, Hile moja jaukila za te. Svenu mi je rodu omilila. Momke babi jer je dobre čudo, Moje majci jer je rade, Mojej sestri žao je veštila. Momke bratu jer u knjizi znađe, Od Harke Kurtagić iz Kulen Vakufa približio:

Muharem Kurtagić.

